

Kalwaria w Egipcie

Adrian Ebens

Kalwaria w Egipcie

Adrian Ebens

Styczeń 2016

Tytuł oryginału: *Calvary in Egypt*

Tłumaczenie z języka angielskiego: zespół

Korekta: zespół

Wydanie pierwsze w języku polskim, lipiec 2025

Teksty biblijne zostały wzięte z Uspółcześnionej Biblii Gdańskiej,
z wyjątkiem inaczej wskazanych.

Cytaty z Biblii oraz publikacji Ellen White i Pionierów Adventystycznych,
oznaczone, (*) są bezpośrednio tłumaczone z przekładu wydanego w języku
angielskim.

Do nabycia: **www.ruchadwentowy.pl**

Więcej informacji:
fatheroflove.info

www.ruchadwentowy.pl
maranathamedia-poland.com

Podczas gdy dla Mojżesza widok płonącego krzewu i słyszenie głosu Pana przemawiającego z niego było czymś niesamowitym, myśl o wykonaniu tego, o co prosił go Pan – wyzwolenie dzieci Izraela z Egiptu - była dla niego czymś niepojętym. Jak to mogło być możliwe?

Pan wyjaśnił, co się stanie i jak poradzi sobie z tą sytuacją.

Wj 3:18-20 Wtedy usłuchają twego głosu. I pójdziesz ty i starsi Izraela do króla Egiptu i powiecie do niego: PAN, Bóg Hebrajczyków, spotkał się z nami. Dlatego teraz pozwól nam pójść, proszę, w trzy dni drogi na pustynię, aby złożyć ofiarę PANU, naszemu Bogu. Wiem, że król Egiptu nie pozwoli wam odejść, chyba że przez potężną rękę. **Wyciągnę więc rękę i uderzę Egipt wszystkimi moimi cudami, które będę czynił pośród niego. A potem was wypuści.**

Wydaje się to dziwne, gdy weźmiemy pod uwagę, że Mojżesz właśnie spędził 40 lat na wygnaniu z Egiptu, aby zacząć czynić to, co wydaje się, że Pan ma zamiar uczynić Egipcjanom.

Wj 2:11-12 Kiedy Mojżesz dorósł, wyszedł do swych braci i widział ich ciężary. Zobaczył też Egipcjanina, który bił Hebrajczyka, jednego z jego braci. Rozejrzał się na wszystkie strony, a gdy zobaczył, że nikogo nie ma, zabił Egipcjanina i ukrył go w piasku.

Jeśli Bóg zamierzał uderzyć w Egipcjan, zniszczyć całe ich bydło, spuścić na nich grad i zgładzić wszystkich ich pierworodnych — to czy Mojżesz nie rozpoczął tego wszystkiego, zabijając jednego z nich? Zauważmy, co mówi natchniony tekst:

Zabijając Egipcjanina, Mojżesz popełnił ten sam błąd, który tak często popełniali jego przodkowie — wziął w swoje ręce dzieło, które Bóg obiecał wykonać. Tymczasem Bóg nie zamierzał wyzwolić swego ludu drogą wojny, jak myślał Mojżesz, lecz przez swoją potężną moc, aby chwała mogła być przypisana wyłącznie Jemu. A jednak nawet ten pochopny czyn został wykorzystany przez Boga do wypełnienia Jego zamysłów. Mojżesz nie był jeszcze przygotowany do swego wielkiego dzieła. Musiał najpierw nauczyć się tej samej lekcji wiary, której zostali nauczeni Abraham i Jakub — aby nie polegać na ludzkiej sile ani mądrości, lecz na mocy Bożej w wypełnieniu Jego obietnic. {PP 247}*

Jak mamy to rozumieć? Czy wierzymy, że Mojżesz postąpił niewłaściwie, zabijając Egipcjanina, a jednocześnie uznajemy za słuszne, że Bóg zabija ich później? W tym miejscu wielu odpowie: „Nie do nas należy ocenianie Bożych działań. On jest Bogiem i tak po prostu jest.” Jednak taka odpowiedź nie rozwiązuje problemu — nie wyjaśnia, w jaki sposób takie działanie można uznać za wyraz miłości ani jak miałoby być wewnętrznie spójne. A przecież jest to kwestia, która wymaga wyjaśnienia. Jeśli przeczytamy ten fragment raz jeszcze, wydaje się, że wskazuje on na to, iż Bóg ma zamiar użyć siły, by przekonać faraona do wypuszczenia Izraela.

Wj 3:19-20 Wiem, że król Egiptu nie pozwoli wam odejść, chyba że przez potężną rękę. Wyciągnę więc rękę i uderzę Egipt wszystkimi moimi cudami, które będę czynił pośród niego. A potem was wypuści.

Czym jest ta potężna ręka, która przymusza ludzi? Prosta lektura tekstu sugeruje, że Bóg rzeczywiście zamierza zmusić faraona, by pozwolił

ludowi odejść. Czy mamy zatem przed sobą obraz Boga chwytającego faraona za kołnierz i gwałtownie przyciskającego go do ściany, mówiącego: „Pozwól im odejść!” W takim razie można zapytać — po co w ogóle te wszystkie subtelne pytania i rozważania? Dlaczego Mojżesz po prostu nie wejdzie do pałacu i nie oznajmi: „Odchodzimy, a każdy, kto próbuje nas powstrzymać, zginie?”

Jeśli czytałeś Pismo Święte, to na pewno dostrzegłeś pozorną sprzeczność w tym, że Bóg używa siły, gdy Jego Syn mówi takie rzeczy jak ta:

Mt 5:39 Lecz ja wam mówię: Nie sprzeciwiajcie się złemu, ale jeśli ktoś uderzy cię w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Lk 9:54-56 A jego uczniowie Jakub i Jan, widząc to, powiedzieli: Panie, czy chcesz, żebyśmy rozkazali, aby ogień zstąpił z nieba i pochłonął ich, jak to uczynił Eliasza? Lecz Jezus, odwróciwszy się, zgromił ich i powiedział: Nie wiecie, jakiego jesteście ducha. Syn Człowieczy bowiem nie przyszedł zatracać dusz ludzkich, ale je zbawić. I poszli do innej wioski.

Jak pogodzić te rzeczy, gdy Jezus mówi:

J 14:10 Nie wierzysz, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słów, które ja do was mówię, nie mówię od samego siebie, lecz Ojciec, który mieszka we mnie, on dokonuje dzieł.

J 5:19 Wtedy Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Syn nie może nic czynić sam od siebie,

tylko to, co widzi, że czyni Ojciec. Co bowiem on czyni, to i Syn czyni tak samo.

Jak więc pogodzić tę pozorną sprzeczność? Opisując plagi, psalmista oświadczył:

Ps 78:43-49 Gdy czynił swe znaki w Egipcie i swe cuda na polu Soanu; Gdy zamienił w krew ich rzeki i ich strumienie, tak że nie mogli z nich pić. Zesłał na nich rozmaite muchy, aby ich kąsały, i żaby, aby ich niszczyły; I dał robactwu ich plony, a ich pracę szarańczy. Zniszczył gradem ich winorośle, a sykomory szronem. Ich bydło wydał na pastwę gradu, a ich stada na pastwę błyskawic. **Wylał na nich żar swojego gniewu, zapalczywość, oburzenie i udrękę, zesławszy na nich złych aniołów.**

Ten werset łączy działania plag z pracą złych aniołów.

Hebrajskie słowo przetłumaczone tutaj na „złych” w tym wersecie רָעִים (ra'im) to to samo słowo, które występuje w stwierdzeniu o drzewie poznania dobra i zła - רָע (ra) (Rdz 3:5), a także gdy Bóg spojrzał na świat w czasach Noego i zobaczył, że był pełen niegodziwości - רָעָת (ra'at) (Rdz 6:5).

Niektórzy zaczynają z ulgą tłumaczyć, że to nie Bóg to zrobił, ale szatan i złe anioły. Ta odpowiedź niekoniecznie rozwiązuje pozorną sprzeczność, ale raczej komplikuje ją sugestią, że szatan jest na Pańskiej liście płac. Najwyraźniej, kiedy potrzebuje wykonać zadanie, wysyła anielską mafię. Czy nie w ten sposób działa wiele rządów na całym świecie, kiedy muszą wprowadzić jakieś surowe przepisy? Wzywają tajne służby do zorganizowania wydarzenia, które spowoduje, że wszyscy zaczną wołać o ochronę i zaostrenie prawa? Czy jest to po prostu zasada dobrego lub złego policjanta, czy białego papieża i

czarnego papieża? Czy Biblia rzeczywiście jest zbudowana na fundamencie z czarno-białych płytek, czy też powinniśmy umieścić symbol ying/yang na jej okładce?

W tym miejscu niektórzy ludzie zostają wprowadzeni w pułapkę. Logika kusi, by pojąć, że to nie Boża moc niszczy, ale moc szatana. Kuszące jest uwolnienie Boga od odpowiedzialności, ale jak przekonała się Ewa, kiedy próbowała upiększyć Słowo Boże, doprowadziło to tylko do jej upadku. Bóg nigdy nie powiedział jej, żeby nie dotykała owocu, tylko żeby go nie jadła. Ewa dodała, że nie wolno im go dotykać, a kiedy owoc znalazł się w jej ręku i nie poczuła żadnych konsekwencji, doszła do wniosku, że Bóg musiał się mylić, opierając się na jej własnym, błędnym przekonaniu.

To niebezpieczne założenie aby twierdzić, że moc Boga nie jest używana do niszczenia. Wymaga ono od nas ignorowania prostych stwierdzeń Pisma Świętego i zmusza Boga do tego by dowodził swojej niewinności w sposób podobny do tego, jak uczyniła Ewa, gdy zapytano ją, dlaczego zjadła owoc — zrzucając winę na węża.

Zwróćmy uwagę na to, co mówi nam Pismo Święte:

Rdz 6:7 I PAN powiedział: Zglądę z powierzchni ziemi człowieka, którego stworzyłem, zarówno człowieka, jak i bydło, zwierzęta pełzające i ptactwo niebieskie, bo żałuję, że ich uczyniłem.

Jak zareagować na taki tekst nie uciekając się do jego uduchowienia? Jeśli uważnie śledzisz i wierzysz, że Biblia jest natchnionym Słowem Bożym, to w tym momencie napięcie powinno stać się wręcz nie do zniesienia. Ale tylko wtedy, gdy napięcie staje się nieznośne, może rozpocząć się proces nowych narodzin.

Powodem, dla którego nasze umysły zaczynają się załamywać, gdy próbujemy poważnie rozwiązać ten konflikt, jest to, że w naszych myślach została zasiana kłamliwa idea — zrodzona z nasienia słów wypowiedzianych do naszych pierwszych rodziców: „Na pewno nie umrzecie”. To kłamstwo przyniosło rodzinie ludzkiej naukę węża, że istnieje moc poza Bogiem. Gdyby rzeczywiście istniała jakaś siła niezależna od Boga, moglibyśmy żyć bez Niego. A zatem kłamstwo węża tworzy przekonanie o istnieniu przynajmniej dwóch źródeł mocy we wszechświecie. Pozwalając sobie uwierzyć, że siły dobra i zła czerpią moc z oddzielnych źródeł, skutecznie uniemożliwiamy sobie rozwikłanie pozornej sprzeczności, jaką znajdujemy w opisach plag egipskich. Stworzenie uczy nas, że ciemność i zimno nie mają własnego źródła — istnieją jedynie z braku światła i ciepła. Ciemność nie jest niezależną, samodzielną mocą — jest po prostu odcięciem od światła.

Mt 6:22-23 Światłem ciała jest oko. Jeśli więc twoje oko jest szczere, całe twoje ciało będzie pełne światła. Jeśli zaś twoje oko jest złe, całe twoje ciało będzie pełne ciemności. Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, sama ciemność jakąż będzie?

Jezus wypowiada tutaj znamienne słowa: „Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, jakże wielka to ciemność!” (Mt 6:23). Jezus jest światłością, która oświeca każdego człowieka przychodzącego na świat (J 1:9). Jeśli tłumimy tę prawdę w niesprawiedliwości (Rz 1:18), wtedy Chrystus rzeczywiście jest ponownie ukrzyżowany (Hbr 6:6), aby ludzie mogli żyć mocą Chrystusa (1Kor 1:24), bez Jego stałej obecności (J 14:23).

W przeciwieństwie do kłamstwa węża, we wszechświecie jest tylko jedna siła.

Ps 62:11-12 Bóg raz przemówił, dwa razy to słyszałem, że **moc należy do Boga**; I do ciebie, Panie, należy miłosierdzie, bo ty oddajesz każdemu według jego uczynków.

Rz 13:1 Każda dusza niech będzie poddana władzom zwierchnim. **Nie ma bowiem władzy innej, jak tylko od Boga, a te władze, które są, zostały ustanowione przez Boga.**

Dz 17:25 Ani nie jest czczony rękoma ludzkimi tak, jakby czegoś potrzebował, ponieważ sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko.

Na wszystkich rzeczach stworzonych widoczny jest odcisk Boskości. Natura świadczy o Bogu. Podatny umysł, doprowadzony do kontaktu z cudem i tajemnicą wszechświata, nie może nie rozpoznać działania nieskończonej mocy. Nie dzięki swojej własnej energii Ziemia wytwarza swoje dary i rok po roku kontynuuje swój ruch wokół Słońca. Niewidzialna ręka prowadzi planety po ich okręgu niebios. Tajemnicze życie przenika całą przyrodę – życie, które podtrzymuje niezliczone światy w bezmiarze, które żyje w atomie owada, który unosi się na letnim wietrze, który unosi się w locie jaskółki i karmi młode kruki, które wołają, które sprawia, że pączek kwitnie, a kwiat owocuje. **Ta sama moc**, która podtrzymuje przyrodę, działa również w człowieku. Te same wielkie prawa, które kierują zarówno gwiazdą, jak i atomem, rządzą ludzkim życiem. Prawa, które rządzą działaniem serca, regulując przepływ strumienia życia do ciała, są prawami potężnej Inteligencji, która ma jurysdykcję duszy. Od Niego pochodzi wszelkie życie. Ellen White, {*Education* 99}.*

Wszelka moc od Boga. – „Bóg raz przemówił; Słyszałem to dwa razy. ta moc należy do Boga” (Ps 62:11). „Nie ma mocy prócz Boga”. **Jest to absolutna prawda, bez żadnego wyjątku. Potęga rzymska, nawet w czasach niesławnego i brutalnego Nerona, pochodziła od Boga w takim samym stopniu, jak władza żydowska w czasach Dawida.** Kiedy Piłat powiedział Chrystusowi, że ma moc, aby Go ukrzyżować lub pozwolić Mu odejść, Chrystus odpowiedział: „Nie mógłbyś mieć żadnej mocy przeciwko Mnie, gdyby ci nie była dana z góry”. Jan 19:11. E.J. Waggoner, {*Present Truth* 21 March 1895.}*

Wiemy ze Słowa natchnienia, że moc „należy do Boga”, że zaprawdę „nie ma mocy, tylko z Boga” (Ps. 62:11; Rzym. 13:1). Bóg podtrzymuje wszystko „słowem mocy swojej” (Hebr.1:3). „On daje wszelkiemu życie i tchnienie, i wszystko”, a „w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy”. **Ziemska władza jest mocą Bożą, wypaczoną przez grzech. Stwórca tak szanuje wolną wolę człowieka, że daje mu moc do czynienia tego, co jest przeciwne woli Bożej. Władza ta jest jednak ograniczona; ale Bóg daje człowiekowi nieograniczoną moc czynienia tego, co jest zgodne z jego wolą. Nieograniczona moc Boża objawia się przez Ducha Świętego. I dlatego jest napisane o dziele Bożym: „Nie mocą ani siłą, ale Duchem moim, wyrocznia Pana”.** A.T Jones, {*American Sentinel*, 25 August 1898 r.}*

Zwróćmy uwagę na te słowa A.T. Jonesa z powyższego cytatu.

Ziemska władza jest mocą Bożą, wypaczoną przez grzech. Stwórca tak szanuje wolną wolę człowieka, że daje mu moc

do czynienia tego, co jest przeciwne woli Bożej. Władza ta jest jednak ograniczona; tamże.

Daje to kontekst do dyskusji między Bogiem a szatanem w czasach Hioba.

Hioba 1:8-12 PAN powiedział do szatana: Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę Hioba – że nie ma nikogo mu równego na ziemi? To człowiek doskonały i prawy, bojący się Boga i stroniący od zła. A szatan odpowiedział PANU: Czy Hiob za darmo boi się Boga? Czy nie ogrodziłeś zewsząd jego samego, jego domu i wszystkiego, co ma? Błogosławiłeś dziełom jego rąk, a jego dobytek rozmnożył się na ziemi. Ale wyciągnij tylko swoją rękę i dotknij wszystkiego, co ma, a na pewno będzie ci w twarz złorzeczył. Wtedy PAN powiedział do szatana: Oto wszystko, co ma, jest w twojej mocy, tylko na niego nie wyciągaj ręki. I szatan odszedł sprzed oblicza PANA.

Dlaczego szatan mówi do Boga: „Ale teraz wyciągnij rękę i dotknij wszystkiego, co ma, a będzie ci złorzeczył w twarz?” Dlaczego nie mówi: „Pozwól mi użyć mojej mocy, aby dręczyć Hioba”, a ponadto, dlaczego szatan w ogóle rozmawia z Bogiem? Jeśli ma swoją własną, oddzielną moc, dlaczego nie używa jej, aby podważyć Bożą ochronę Hioba? Dlaczego potrzebuje pozwolenia, by dotknąć Hioba? Po prostu dlatego, że władza należy do Boga i nie ma innej mocy, jak tylko ta, pochodząca od Boga. W ten sposób dochodzimy do opowieści o lasce, która zamieniła się w węża, i o ręce, która zamieniła się w trąd. Możesz zastanawiać się, jak faraon mógł w ogóle pozwolić Izraelowi odejść.

Wj 4:1 Potem Mojżesz odpowiedział: Lecz oni mi nie uwierzą i nie usłuchają mego głosu, bo powiedzą: PAN ci się nie ukazał.

Narracja która następuje nie jest taka, że potężny Bóg niebios pokazuje Mojżeszowi kilka sztuczek karcianych magika, aby mu zaimponować. Ilustracje te są bardzo ważne i wyjaśniają nam proces, w wyniku którego faraon zostanie nakłoniony do wypuszczenia Izraela. Zanim przejdziemy dalej, przypomnijmy sobie zasady rządzące Królestwem Bożym.

Nie jest częścią misji Chrystusa zmuszanie ludzi do przyjęcia Go. To szatan i ludzie pobudzani przez jego ducha starają się zmusić sumienie. {DA 487.}*

Ziemia była ciemna z powodu błędnego zrozumienia Boga. Aby ponure cienie mogły zostać rozjaśnione, aby świat mógł zostać przyprowadzony z powrotem do Boga, zwodnicza moc szatana miała zostać złamana. Nie można tego było zrobić siłą. **Użycie siły jest sprzeczne z zasadami rządu Bożego; Pragnie tylko służby miłości; a miłości nie można nakazać; Nie da się jej zdobyć siłą ani autorytetem.** Tylko miłość budzi miłość. Znać Boga to znaczy kochać Go; Jego charakter musi być zmanifestowany w przeciwieństwie do charakteru szatana. {DA 22.}*

Bóg nie zmusza ludzi do posłuszeństwa, ani nie zabija ich po to, abyśmy my się podporządkowali. Jest to zasada niegodziwca, który sprawi, że zostaną zabici wszyscy, którzy nie otrzymają znamienia bestii.

Zwróćmy uwagę na pierwszą ilustrację daną Mojżeszowi.

Wj 4:2-5 PAN zapytał go: Co masz w swojej ręce? Odpowiedział: Laskę. I rozkazał: Rzuć ją na ziemię. Rzucił ją więc na ziemię i zamieniła się w węży; i Mojżesz przed nim uciekał. Następnie PAN powiedział do Mojżesza: Wyciągnij rękę i chwyć go za ogon. Wyciągnął więc rękę i chwycił go, i ten zamienił się w laskę w jego ręce. Uczyn tak, aby uwierzyli, że ukazał ci się PAN, Bóg ich ojców, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba.

Laska lub kij jest symbolem władzy. W terminologii królewskiej nazywa się to berłem. Chrystus, Syn Boży, posiada berło.

Hbr 1:8 Lecz do Syna mówi: Twój tron, o Boże, na wieki wieków, berłem sprawiedliwości jest berło twego królestwa.

Chrystus jest również określany jako to Berło.

Lb 24:17 Ujrzę go, ale nie teraz; zobaczę go, ale nie z bliska; gwiazda wzejdzie z Jakuba, berło powstanie z Izraela i pobije książąt Moabu oraz wytraci wszystkich synów Seta.

Chrystus jest mocą Bożą (1Kor 1:24) i siedzi po prawicy Boga (Hbr 1:3). Mówi się o Nim jako o prawicy Boga lub o tym, co my nazwalibyśmy „Człowiekiem -Jego prawą ręką”.

Wj 15:6 Twoja prawica, PANIE, jest uwielbiona w mocy. Twoja prawica, PANIE, starła nieprzyjaciela.

Bóg mówi Mojżeszowi, że będzie reprezentował Boga, a Aaron będzie jego rzecznikiem. (Wj 4:16).

Kiedy Mojżesz puścił laskę i ta upadła na ziemię, moc, która jest w Chrystusie, stała się podobna do węża. Chrystus jest mocą Bożą. Kiedy Bóg powiedział do szatana: „Oto wszystko, co ma, jest w twojej mocy”; (Hi 1:12). Bóg upuszczał swoją laskę na ziemię. Laską jest Chrystus, który jest przymuszany przez szatana do służenia swoim własnym celom, tak jak szatan zainspirował rzymskich żołnierzy, aby zmusić Chrystusa do wniesienia krzyża na wzgórze Kalwarii.

Zastanów się nad tym uważnie. Umysły rzymskich żołnierzy są kontrolowane przez szatana, ale technienie, dzięki któremu żyją, jest życiem, które oświeca każdego człowieka, który przychodzi na świat. Moc Chrystusa w duszach ludzkich jest używana przez szatana, aby przybić Go do krzyża. Po prostu zatrzymaj się i zastanów się nad tym przez chwilę. Pojedynczy obraz rzymskiego żołnierza z młotem uniesionym wysoko i wbijającego gwoździ w te cenne ręce Zbawiciela zawiera klucz do plag egipskich i całej mocy zniszczenia objawionej na ziemi. Oto laska, która spada na ziemię:

Mk 14:35 A odszedłszy trochę dalej, upadł na ziemię i modlił się, aby, jeśli to możliwe, ominęła go ta godzina.

Gdziekolwiek ludzie upadają na ziemię pod wpływem niszczycielskiej siły, tam jest laska, która spada na ziemię i zamienia się w węża.

Mk 9:20 I przyprowadzili go do niego. A gdy tylko go zobaczył, zaraz duch nim szarpnął, a on upadł na ziemię i tarzał się z pianą na ustach.

Dlatego możemy dostrzec, że wszędzie tam, gdzie widzimy cierpienie ludzi, widzimy:

Iz 63:9 We wszelkim ich ucisku i on był uciśniony, a Anioł jego oblicza zbawił ich. W swojej miłości i litości on ich

odkupił. Troszczył się o nich i nosił ich przez wszystkie dni wieków.

Kiedy Mojżesz upuścił laskę i stała się ona wężem, Chrystus nauczał go o krzyżu. Dokładniej rzecz ujmując, jest to kij lub laska, na której znajduje się wąż.

Lb 21:8 Wtedy PAN powiedział do Mojżesza: Wykonaj jadowitego węża i umieść go na drzewcu. I stanie się tak, że każdy ukąszony, kiedy spojrzy na niego, będzie żył.

Ognisty wąż to stary wąż zwany diabłem i szatanem (Obj 12:9). Wąż na palu to szatan używający mocy Chrystusa, aby służyć swoim własnym celom, zgodnie z własnym wyborem.

Powtarzamy słowa A.T. Jonesa w królestwie szatana.

Moc szatańska jest mocą Bożą, wypaczoną przez grzech. Stwórca tak szanuje wolną wolę szatana, że daje mu moc do czynienia tego, co jest przeciwne woli Bożej. Władza ta jest jednak ograniczona; A.T. Jones, {*American Sentinel*, 25 August 1898 r.}*

Jezus mówi nam:

Jana 3:14 A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy;

Oczywiście odnosi się to do węża z brązu na palu, ale nie jest to jedyne miejsce, w którym wąż został wywyższony na pustyni.

Wj 4:4 Następnie PAN powiedział do Mojżesza: Wyciągnij rękę i chwyć go za ogon. Wyciągnął więc rękę i chwycił go, i ten zamienił się w laskę w jego ręce.

Mojżesz musiał podnieść węża za ogon. Ogon jest ostatnią częścią węża. Bóg powiedział do węża:

Rdz 3:15 I wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. Ono zrani ci głowę, a ty zranisz mu piętę.

Chrystus został zmiażdżony w piętę. Mojżesz podniósł węża za ogon. Jest to symbol krzyża, który pozwolił mocy Bożej zamienić się z powrotem w laskę, która znalazła się ponownie w rękach Mojżesza, który reprezentował Boga.

2Kor 5:21 On bowiem tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

Chrystus stał się grzechem, pozwalając, aby Jego moc została złożona w ręce szatana. Aby szatan miał zdolność objawienia swojego królestwa, moc w Chryście została stworzona, aby służyć życzeniom szatana. A więc osoba Chrystusa była i jest ukrzyżowana we wszystkich złych aniołach. Jego moc mieszka w nich, ale oni krzyżują Jego osobę w swojej nienawiści do Jego charakteru. Tak samo jest z każdym upadłym synem i córką Adama. Chrystus zostaje na nowo ukrzyżowany w duszach tych, którzy cenią siebie bardziej niż Chrystusa.

Moc Chrystusa mieszkała we wszystkich duszach Egipcjan. Zabicie kogokolwiek wymaga torturowania osoby Chrystusa. Czy potrafisz sobie wyobrazić egipską matkę trzymającą swojego martwego syna, pochyloną nad jego bezwładnym ciałem, szlochającą w bólu duszy? Tutaj Chrystus doznaje udręki w Jej utrapieniu, tutaj krzyż zostaje podniesiony i Chrystus zostaje na nowo ukrzyżowany. Kiedy Bóg pozwala szatanowi przejąć moc Jego Syna, wydlubuje sobie oko.

Ps 78:50 Otworzył drogę dla swego gniewu, nie zachował ich duszy od śmierci, a ich życie wydał *zarazie*;[H1698-zniszczeniu]

Werset ten opisuje plagi egipskie. Mówi, że Bóg stworzył drogę do Jego oblicza. Jego umiłowany Syn jest rozkoszą Jego życia. Pozwalając Egipcjanom umrzeć z rąk niszczyciela, pozwolił na agonię i cierpienie Swojego Syna, a więc Ojciec stał samotnie w tej ciemności i płakał nad Swoim Synem podczas plag egipskich i nad wszystkim, nad czym płakał Jego Syn.

Bóg ustanowił tę prawdę o lasce za pomocą drugiego cudu.

Wj 4:6 PAN powiedział mu jeszcze: Włóż teraz rękę w zanadrze. Włożył więc rękę w zanadrze, a gdy ją wyjął, była pokryta trądem jak śniegiem.

Syn Boży jest prawicą Ojca. Gdzie przebywa Syn?

J 1:18 Boga nikt nigdy nie widział. **Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca**, on nam o nim powiedział.

Kiedy Bóg sięgnął do Jego łona i dotknął miejsca, w którym mieszkał Jego Syn, Jego Syn stał się grzechem za nas. Trąd jest symbolem grzechu, a ręka w tym stanie reprezentuje moc Chrystusa bez Jego Ducha. (Jk 2:26). Ciało staje się martwe dla czegokolwiek i nie może niczego poczuć. Chrystus jest odrętwiały z powodu okropności śmierci i zniszczenia spowodowanego przez szatana. Jest zmuszony do wypicia gorzkiego napoju w agonii ducha.

Agonia Chrystusa i aluzja do krzyża objawiają się w pierwszej pladze. Mojżeszowi i Aaronowi nakazano wziąć laskę, która stała się wężem, co symbolizowało moc Chrystusa oddaną w ręce szatana.

Wj 7:15 Idź do faraona rankiem, kiedy wyjdzie nad wodę. Staniesz naprzeciwko niego nad brzegiem rzeki i weźmiesz do ręki laskę, która się zamieniła w węża;

Wj 7:19 PAN mówił dalej do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Weź swoją laskę i wyciągnij rękę nad wody Egiptu, nad ich rzeki, nad ich strugi, nad ich jeziora i nad wszelkie zbiorowiska wód, a one zamienią się w krew. Krew będzie na całej ziemi Egiptu, tak w naczyniach drewnianych, jak i w kamiennych.

Kiedy Jezus błagał Ojca w ogrodzie, pocił się kroplami krwi. Wkrótce potem powiedział do tłumu, który przyszedł po niego: „To jest wasza godzina i moc ciemności” (Łk 22:53). Tak jak laska została podniesiona nad wodami, tak Chrystus został wywyższony przed lud, aby był torturowany i zabity. Woda reprezentuje ludzi, a także Ducha Chrystusa. Tak jak laska została uderzona o wodę, tak Chrystus został wydany szatanowi, a uczniowie uciekli, zgodnie z prorocstwem.

Mt 26:31 Wtedy Jezus powiedział do nich: Wy wszyscy zgorszycie się z mojego powodu tej nocy. Jest bowiem napisane: Uderzę pasterza i rozproszą się owce stada.

Cała woda zamieniła się w krew, co oznaczało, że w całej ziemi egipskiej Duch Chrystusa był dręczony i torturowany w związku z duszami tych mężczyzn i kobiet. Byli to nie tylko Egipcjanie, ale także Izraelici. Wydarzenie to jest również zapowiedzią przyszłego wołania ludu Bożego: „Krew jego niech spadnie na nas i na dzieci nasze” (Mt 27:25).

Ta pierwsza plaga wskazywała, że Bóg wydał Swojego Syna, aby szatan mógł zacząć niszczyć Egipcjan dzięki mocy, która jest w Chrystusie. Szatan wciągnął Egipcjan głęboko w bałwochwalstwo i niegodziwość, a ich kielich nieprawości szybko się napełniał. Szatan domagał się, aby ich wydano. Odrzucili mądrość Józefa i wzgardzili łaską Bożą, która uratowała ich od suszy. Ta susza nadeszła z powodu niegodziwości ludzi, którzy odmówili posłuszeństwa Jego przykazaniom i ustawom.

Pwt 11:13-17 A jeśli będziecie pilnie słuchać moich przykazań, które wam dziś nakazuję – żebyście miłowali PANA, swojego Boga, i służyli mu z całego swego serca i całą swoją duszą; Wtedy dam waszej ziemi w odpowiednim czasie deszcz wczesny i późny i będziesz zbierał swoje zboża, swoje wino i swoją oliwę. Dam też trawę na twoich polach dla twojego bydła, a będziesz jadł do syta. Strzeżcie się, aby wasze serce nie dało się zwieść, abyście nie odstąpili i nie służyli innym bogom, i nie oddawali im pokłonu; Bo wówczas zapali się gniew PANA przeciwko wam i zamknie on niebo, aby nie było deszczu i aby ziemia nie wydała swego plonu, i szybko wyginiecie z tej dobrej ziemi, którą PAN wam daje.

Wielki głód w Egipcie był ostrzeżeniem, że Duch Boży został wycofany z powodu odmowy uznania suwerenności Boga i Jego przykazań. Egipcjanie mieli sposobność poznania przykazań i ustaw Bożych przez Abrahama. Spotkali Abrahama i widzieli, co się stało, gdy przekroczyli prawo Boże w stosunku do niego.

Deszcz był ściśle związany z Szabatami.

Kpl 26:2-4 Będziecie zachowywać moje szabaty i czcić moją świątynię. Ja jestem PAN. Jeśli będziecie postępować według moich ustaw i przestrzegać moich przykazań, i wykonywać je; To ześlę wam deszcze we właściwym czasie i ziemia wyda swój plon, i drzewa polne wydadzą swój owoc;

Z powodu niewoli w Egipcie Szabat został porzucony przez większość Izraelitów. Gdyby Izraelici byli w stanie nadal zachowywać Szabat, byłiby jak Paweł na rzymskim statku, który rozbił się u wybrzeży Malty. Daliby Egipcjowi więcej czasu na nawrócenie się z ich niegodziwości.

Z tego powodu poproszono Izraelitów, aby poszli i obchodzili święta na pustyni.

Wj 5:1 Potem Mojżesz i Aaron przyszli do faraona i powiedzieli: Tak mówi PAN, Bóg Izraela: Wypuść mój lud, aby dla mnie obchodził święto na pustyni.

Ta prośba nie była podstępem, aby uciec przed Egipcjanami. Było to wezwanie do powrotu do przykazań Boga, aby lud Boży mógł zacząć wstawiać się za Egiptem, aby również mógł zwrócić się do Boga. Już Mojżesz zachęcał ich, aby zaczęli przestrzegać cotygodniowego Szabatu.

Wj 5:5 I faraon dodał: Oto lud tej ziemi jest teraz liczny, a wy go odrywacie od robót.

Bóg zachęcał ich teraz, aby uczynili następny krok w kierunku Szabatu, obchodząc święto. Gdyby udało im się zachować te święta i powrócić, plagi mogłyby być na pewien czas oddalone. Zwróćmy uwagę na to, co Mojżesz powiedział do faraona:

Wj 5:3 I odpowiedzieli: Bóg Hebrajczyków ukazał się nam. Pozwól nam iść trzy dni drogą na pustynię i złożyć ofiarę PANU, naszemu Bogu, by nie nawiedził nas zarazą albo mieczem. [susza]

Słowo oznaczające *miecz* oznacza również *suszę*. Jakie święto wyraźnie wskazuje, że przyniesie deszcz?

Za 14:16-17 Wszyscy pozostali spośród wszystkich narodów, które wyruszyły przeciwko Jerozolimie, będą przychodzić od roku do roku, by oddawać pokłon Królowi, PANU zastępów, i obchodzić Święto Namiotów; A jeśli ktoś spośród rodów ziemi nie pójdzie do Jerozolimy, by oddawać pokłon Królowi, PANU zastępów, na tego nie będzie padać deszcz.

Dlaczego Izrael chciał udać się na pustynię, aby złożyć ofiarę? Po to aby uniknąć obrażania Egipcjan poprzez zabijanie zwierząt, które były dla nich święte. Czy miało to również na celu odprawienie święta, które wiązało się z wędrówką i zamieszkaniem w szałasach? Nie wiemy, w jakim okresie miały miejsce plagi. Siódma plaga gradu miała miejsce w okolicach nowego roku, ponieważ jęczmień był w fazie dojrzewania pierwszych kłosów. (Wj 9,31). Upłynęło sporo czasu od pierwszej prośby o przestrzeganie świąt z Wj 5:1 do zakończenia wszystkich plag w czasie Paschy. Wszystkie wydarzenia związane z wyrobem cegieł bez słomy i próbami Izraelitów, a następnie plagami, sugerują, że jest prawdopodobne, że to święto wymagające wędrówki, było prototypem Święta Namiotów, które starali się przestrzegać.

Pan pragnął ocalić Egipt przed zagładą. Gdyby faraon wyraził zgodę, by Izrael obchodził święto, wówczas ponosiłby odpowiedzialność za ich działanie, a przez to sam mógłby odnieść korzyść z uczestnictwa

Izraelitów w tym święcie. Dlatego Bóg nie powiedział faraonowi po prostu: „Odchodzimy”. Bóg nie chciał zostawić Egipcjan na pastwę szatana. On chciał ich uratować!

Reforma Szabatu, zapoczątkowana od cotygodniowego Szabatu, a następnie rozszerzona o coroczny Szabat, była metodą, jaką Pan wybrał, aby przeprowadzić tę odnowę i odbudować dla nich mur ochronny. Poprzez te przepisy Bóg mógł nadal chronić Izraelitów.

W czasie ostatecznego kryzysu, gdy przykazania i ustawy Boże będą całkowicie wzgardzone, czy powinniśmy w łagodny sposób zwracać się do przywódców, prosząc o pozwolenie na służenie Bogu zgodnie z Pismem, aby mogli zebrać owoce płynące z tej zgody? Oczywiście, jeśli odmówią, nie możemy ich słuchać; ale jeśli się zgodzą, być może uda się ich ocalić. Musimy uważnie przemyśleć, w jaki sposób poruszymy kwestię Szabatu w czasie ostatecznego kryzysu.

Czy Pan posyłał ostrzeżenie do Egiptu poprzez cud żab, że szatan spróbuje wypaczyć historię krzyża zawartą w pierwszej pladze i zamienić ją w kłamstwo?

Obj 16:13-14 I zobaczyłem trzy duchy nieczyste jakby żaby, które wychodziły z paszczy smoka i z paszczy bestii, i z ust fałszywego proroka. A są to duchy demonów, które czynią cuda i wychodzą do królów ziemi i na cały świat, aby ich zgromadzić na wojnę w wielki dzień Boga Wszechmogącego.

Obj 13:13-14 I czyni wielkie cuda, sprawiając, że nawet ogień zstępuje z nieba na ziemię na oczach ludzi. **I zwodzi mieszkańców ziemi przez cuda, które jej pozwolono czynić przed bestią,** mówiąc mieszkańcom ziemi, aby

sporządzili wizerunek bestii, która miała ranę od miecza, ale ożyła.

Podczas procesu Chrystusa użyto podstępu, aby doprowadzić do Jego śmierci. Dzięki tym kłamstwom wydano wyrok śmierci na Chrystusa.

Szatan ciężko pracował, aby zwieść ludzi co do tego, co się działo. Fałszując wodę zamieniającą się w krew (Wj 7:22), ludzie byli oszukiwani, myśląc, że ich fałszywi bogowie ich ocalą. Te kłamstwa przypieczętowały ich zgubę. Żaba była czczona przez Egipcjan. Bóg ostrzegł ich poprzez sugestię, że ich bogowie zwracają się przeciwko nim, mimo że szatan był gotów ich zniszczyć. Niestety, nikt nie dostrzegł przesłania. Tak więc w dniach ostatecznych szatan będzie czynił cuda i zwodził ludzi ku ich zagładzie.

Trzeciej plagi wszy, nie udało się podrobić. Czy stało się tak dlatego, że Bóg im na to nie pozwolił, czy też dlatego, że szatan otrzymał teraz bardziej bezpośrednią kontrolę i nie było potrzeby podrabiania zarazy? Jedynym innym miejscem, w którym pojawia się hebrajskie słowo oznaczające, wszy jest Psalm 105:31 (UBG) gdzie przypomina ono o tym wydarzeniu, a następnie w Księdze Izajasza.

Iz 51:6 Podnieście ku niebu swoje oczy i spójrzcie na dół, na ziemię: Niebiosa jak dym się rozwieją i ziemia jak szata się zestarzeje, a jej mieszkańcy *zginą jak one*. Ale moje zbawienie będzie trwać na wieki i moja sprawiedliwość nie ustanie.

Słowo *zginą jak one* to tak naprawdę umrą jak wszy w czasie plagi. Plaga wesz była ostrzeżeniem przed zbliżającą się zagładą i tym, że Egipt zestarzeje się jak szata, a ci, którzy w nim mieszkają, umrą. Czy to szatan działał w swoim typowym stylu, tak jak to robił z Saulem, ogłaszając mu swoją śmierć, zanim ona nadeszła? Kiedy Kajfasz rozdarł

swoje szaty i ogłosił wyrok śmierci, Chrystus szybko zbliżał się do bycia odciętym (śmierci).

Czwarta plaga much była podobna do plagi wesz. Muchy przyniosły silne rozdrażnienie i trudności. W miarę jak Pan powoli się wycofywał i pozwalał szatanowi przejąć kontrolę, plagi stawały się coraz bardziej intensywne i dotkliwe. Chrystus był wyśmiewany, opluwany, wyrywano mu brodę i bito różgami. Wydarzenia te były jak miotanie się żądłących much, które spowodowały tak wiele smutku.

Piąta plaga dotknęła bydło. Wiemy, co Pan myślał o dobrostanie zwierząt z historii Jonasza w Niniwie.

Jon 4:11 A ja miałbym nie żałować Niniwy, tego wielkiego miasta, w którym jest więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy nie umieją rozróżnić swej prawej ręki od lewej, a także wiele bydła?

Wiemy więc, że Pan chciał zbawić mieszkańców Niniwy i ich zwierzęta. Czyż nie chciałby również ocalić Egipcjan i ich zwierząt?

Piąta plaga objawia moc Bożą zamienioną w węża przez ręce szatana. Szatan szydził z Egipcjan, oddając cześć bykom, a utrata ich bydła wzbudziłaby przerażenie w ich sercach, że ten bóg również nie jest w stanie im pomóc. Jest to również symbol Chrystusa, naszej ofiary.

Jer 11:19 Ja zaś byłem jak baranek i wół prowadzony na rzeź, bo nie wiedziałem, że przeciwko mnie knuli zamysły, mówiąc: Zniszczmy drzewo wraz z jego owocem i wykorzeńmy go z ziemi żyjących, aby jego imię już nie było wspominane.

Chrystus został przymuszony przez szatana do zanieśienia ciężkiego drewnianego krzyża na ramieniu na miejsce kaźni. Szatan lubuje się w

zabijaniu zwierząt i sprawianiu, że cierpią. Ubój tych zwierząt musiał spowodować smutek naszego Zbawiciela.

Wiemy, że szatan sprowadził na Hioba wrzody, kiedy mu na to pozwolono, i to właśnie uczynił Egipcjanom w czasie szóstej plagi. Jakże Chrystus musiał cierpieć, obserwując swoje drogie dzieci w agonii przez wrzody i kiedy stał tam w swoim stanie trędowatym, jak wiele udręki musiał cierpieć, pozwalając szatanowi na robienie tych rzeczy. Fakt, że plagi czyraków przeniosły się ze zwierząt na ciała ludzi wskazuje, że szatan zapewnił sobie większą kontrolę nad sytuacją, tak jak to zrobił w przypadku Hioba.

Hi 2:3-7 PAN zapytał szatana: Czy zauważyłeś mojego sługę Hioba – że nie ma nikogo mu równego na ziemi? To człowiek doskonały i prawy, bojący się Boga i stroniący od zła. On jeszcze trwa w swojej prawości, choć ty mnie pobudziłeś przeciw niemu, abym go niszczył bez powodu. Szatan odpowiedział PANU: Skórę za skórę; wszystko, co człowiek ma, odda za swoje życie; Ale wyciągnij tylko swoją rękę i dotknij jego kości i ciała, a na pewno będzie ci w twarz złorzeczył. Wtedy PAN powiedział do szatana: Oto jest w twojej ręce, ale jego życie zachowaj. Wszedł więc szatan sprzed oblicza PANA i dotknął Hioba bolesnymi wrzodami, od stóp aż po czubek głowy.

Wrzody objawiające się u Egipcjan mogą mówić o cierpieniach Chrystusa, gdy był przybity do krzyża.

Jezus nie odpowiedział na to wszystko ani jednym słowem. Podczas gdy gwoździe wbijały się w Jego ręce, a krople potu agonii spływały z Jego porów, z bladych, drżących ust niewinnego Cierpiącego wznosiła się modlitwa przebaczącej

miłości za Jego morderców: „Ojcze, przebacz im; bo nie wiedzą, co czynią”. Całe niebo wpatrywało się w tę scenę z głębokim zainteresowaniem. Chwalebny Odkupiciel zgubionego świata cierpiał karę za przekroczenie przez człowieka prawa Ojca. Miał zamiar odkupić swój lud własną krwią. Płacił słuszne roszczenia świętego prawa Bożego. Był to środek, za pomocą którego grzech i szatan miały ostatecznie mieć swój koniec, a jego wojsko miało zostać pokonane. {2T 208.2}*

Cierpienie Egipcjan było Jego cierpieniem, ich agonია bardzo Go dotknęła, a mimo to nadal pozwalał szatanowi manifestować tę moc, ponieważ ci ludzie odmówili zwrócenia się i zostania zbawionym. Jak powiedział Jezus do faryzeuszów: „Jakże chciałem was zgromadzić, jak kokosz zbiera pisklęta, a wy nie chcieliście!”

Najpierw zdechły ryby, potem żaby, potem bydło, a teraz czyraki na ich ciałach. Mojżesz ostrzegał Egipcjan przed każdą plagą, aby mogli podjąć kroki w celu odwrócenia się od niszczyciela. Mogli odwrócić się od tego gryzącego węża i spojrzeć na węża na drzewcu. W Chrystusie, który został wywyższony przez tę agonię plag, wąż został obnażony takim, jakim jest – niszczycielem. Szatan stara się ukryć w mocy Bożej i zsyła do nas żaby, aby powiedzieć nam, że to Bóg czyni te rzeczy bezpośrednio.

Ich cierpienia są często przedstawiane jako kara zesłana na nich przez bezpośredni dekret Boży. W ten sposób wielki zwodzieciel stara się ukryć swoje własne dzieło. {GC 35}*

Bóg ostrzegł ludzi, aby zabrali swoje zwierzęta i ludzi i pozostali w domach. Chciał ich uratować przed niszczycielem. Wiedział, co zrobi

szatan, ponieważ doskonale zdawał sobie sprawę, do jakiego stopnia pozwoli szatanowi przejąć kontrolę.

Wj 9:23 I Mojżesz wyciągnął swą laskę ku niebu, a PAN zesłał grzmoty i grad i na ziemię zstąpił ogień. PAN spuścił grad na ziemię Egiptu.

Kiedy Mojżesz podniósł laskę do nieba, był to symbol Syna Bożego wywyższonego na krzyżu. Chrystus, moc Boża, został oddany szatanowi, aby używał go zgodnie z jego wolą. Bóg pozwolił na wyłom w Jego ochronie, a źli aniołowie, którzy lubują się w śmierci i zniszczeniu, zrzucili na nich te kamienie gradowe. Pamiętajmy, co mówią Psalm:

Ps 78:47-49 Zniszczył gradem ich winorośle, a sykomory szronem. Ich bydło wydał na pastwę gradu, a ich stada na pastwę błyskawic. Wylał na nich żar swojego gniewu, zapalczywość, oburzenie i udrękę, **zesławszy na nich złych aniołów.**

Zauważmy, że jest tam napisane, że „wydał” ich bydło na pastwę gradu, a słowo *zesławszy na nich* oznacza uwolnienie lub rozwiązanie. Widzimy, że moc Boża została oddana szatanowi i podkreślamy, że może to być dokonane tylko przez tortury i agonię Chrystusa. Za każdym razem, gdy Bóg pozwala szatanowi niszczyć swoją mocą, Jego Syn jest jakby wywyższony na krzyżu, ale szatan objawia się jako niszczyciel dla tych, którzy są gotowi to dostrzec.

Podczas plagi gradu obserwujemy ten szczegół:

Wj 9:31 Len i jęczmień zostały zbite, bo jęczmień miał już kłosa, a len zakwitł.

Jęczmień był używany do składania ofiar z pierwocin. W ludziach zabitych przez grad niszczone były też pierwociny. W Piśmie Świętym czytamy:

1 Kor 15:23 Ale każdy w swojej kolejności, Chrystus jako pierwszy plon, potem ci, którzy należą do Chrystusa, w czasie jego przyjścia.

Grad niszczący jęczmień symbolizuje uderzenie Chrystusa, pierwocin. („Uznaliśmy go za uderzonego” Iz 53:4). Następna plaga dotyczyła szarańczy, a o pochodzeniu plag szarańczy dowiadujemy się z Księgi Objawienia.

Obj 9:2-3 I otworzyła studnię otchłani, i wzbił się dym ze studni, jakby dym wielkiego pieca, a słońce i powietrze zaćmiły się od dymu studni. A z dymu wyszła szarańcza na ziemię i dano jej moc, jaką mają skorpiony ziemskie.

Odnosi się to do niszczącej mocy szatana poprzez jego oszustwa i to właśnie miało miejsce w tej pladze. Szatan nie pozostawiłby absolutnie żadnej nadziei obgryzając i zabierając każdy zielony pęd nadziei trzymający się zbawienia. Szatan naciskał na Chrystusa myślami, że cała jego praca jest daremna i że nikt jej nie doceni. Do tego dochodziła gwałtowna pokusa, że Jego Ojciec Go opuści.

Ps 22:16-18 Psy bowiem mnie osaczyły, obległa mnie zgraja złoczyńców; przebili moje ręce i nogi. Mogę policzyć wszystkie moje kości; a oni patrzą na mnie, przypatrują się. Dzielią między siebie moje szaty i o moją tunikę rzucają losy.

Mt 27:39-44 A ci, którzy przechodzili obok, bluźnili mu, kiwając głowami; I mówiąc: Ty, który burzysz świątynię i w trzy dni ją odbudowujesz, ratuj samego siebie. Jeśli jesteś

Synem Bożym, zejść z krzyża. Podobnie naczelnicy kapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, naśmiewając się, mówili: Innych ratował, a samego siebie uratować nie może. Jeśli jest królem Izraela, niech teraz zejdzie z krzyża, a uwierzymy mu. Ufał Bogu, niech go teraz wybawi, jeśli go sobie upodobał. Przecież powiedział: Jestem Synem Bożym. Tak samo urągali mu też bandyci, którzy byli z nim ukrzyżowani.

Dziewiąta plaga ciemności mówi bezpośrednio o okropnościach doświadczeń Chrystusa na krzyżu, który był całkowicie otoczony przez demony. W tym momencie szatan wiedział, że może doprowadzić do ruiny Egipt, tę potężną ziemię, która w przeszłości nauczyła się tak wiele od Izraela i tak bardzo była pobłogosławiona przez Boga. Ten chytry uśmiech, który maluje się na twarzy niegodziwca, pojawia się teraz, gdy wie, że Egipt jest całkowicie skazany na zagładę. W tym zniszczeniu objawione są cierpienia Chrystusa na krzyżu i Jego agonია straty, gdy widział, jak Jego egipskie dzieci są niszczone przez szatana. Chrystus woła w tej ciemności.

Mt 27:46 Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachthani? To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemu mnie opuściłeś?

Czy dziewiąta godzina jest w jakiś sposób skorelowana z dziewiątą plagą? W każdym razie ten moment był najciemniejszy dla Chrystusa i dla Egipcjan. Wszyscy byli przerażeni tym, co miało na nich spaść.

Ostatnią plagą jest śmierć pierworodnych i oczywiście objawia to śmierć Chrystusa poprzez dziesięć plag. W ich śmierci objawia się Jego własna. Chrystus chętnie umarłby za nich, ale teraz muszą stawić czoła niszczycielowi. A jednak po raz kolejny, wszystkim tym, którzy

umieścili krew baranka na odrzwiach swoich domów, będzie dana ochrona - szatan nie będzie mógł wejść do tego domu.

Wj 12:23 PAN bowiem przejdzie, aby zabijać Egipcjan, a gdy ujrzy krew na nadprożu i na obu węgarach, PAN ominie drzwi i nie pozwoli niszczycielowi wejść do waszych domów, aby was zabić.

Bóg wycofuje swoją ochronę; Uwalnia złych aniołów, aby wykonywali swoją pracę tak dalece, jak On na to pozwoli, a wszyscy pierworodni w Egipcie umierają, zapowiadając śmierć Chrystusa. W dziesięciu plagach egipskich, krzyż Chrystusa jest wyniesiony wysoko i objawia, że moc Boża jest używana do niszczenia, ale poprzez szatana. To zniszczenie mogło być dokonane tylko przez tortury i cierpienia Chrystusa, który został zabity od założenia świata przez każdy czyn niszczyciela nałożony na ludzi. Nienawiść szatana do obrazu Boga, który, ludzie w sobie noszą, sprawia, że zabija ich, kiedy i gdzie tylko może.

Okrucieństwo jest szatańskie. Bóg jest miłością; i wszystko, co stworzył, było czyste, święte i piękne, dopóki grzech nie został sprowadzony przez pierwszego wielkiego buntownika. Sam szatan jest wrogiem, który kusi człowieka do grzechu, a następnie niszczy go, jeśli tylko może; A kiedy upewni się o swojej ofierze, wtedy raduje się z ruiny, którą uczynił. Gdyby mu na to pozwolono, wrzuciłby całą rasę do swojej sieci. Gdyby nie interwencja Boskiej mocy, ani jeden syn ani córka Adama nie uszliby cało. {GC 534}*

Jakże szatan radował się z ruiny Egiptu i cierpienia, jakie zadał Chrystusowi i Ojcu. Prawa ręka Boga obróciła się w trąd, a Jego berło stało się wężem. Jeśli potrafimy przebić się przez śluz żab - przez kłamstwa szatana o tych plagach - ujrzymy cierpienia Boga i Jego Syna,

a krzyż Chrystusa zostanie wywyższony, a w tym wywyższeniu zobaczymy węża takim, jakim jest – mordercą i kłamcą od samego początku. (Jana 8:44) Kiedy zrozumiemy tę prawdę, wtedy zbawieni z ludzkości będą mogli wrócić do domu. Krzyż objawia nam niegodziwość szatana i cierpliwość naszego Boga, który pozwala mu korzystać z jego wolnego wyboru mimo ogromnych kosztów.

Nasze postrzeganie plag jako Boga używającego siły, aby nakłonić faraona do wypuszczenia Izraela pokazuje, jak zatwardziałe jest ludzkie serce i jak niewiele rozumiemy z pełnego miłości charakteru naszego Ojca w Niebie. Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty i znaleźli się pod ochroną Jego Szabatu, Jego Przykazań i Ustaw.

Odwróćmy się od naszych grzechów i zwróćmy się do Chrystusa, aby On nie został na nowo ukrzyżowany w nas przez nasze grzeszne czyny, ale raczej, abyśmy zostali ukrzyżowani w Nim i zostaliśmy wzbudzeni do nowego życia mocą Jego zmartwychwstania. Czy możemy dostrzec w plagach głoszenie Krzyża Chrystusa i Jego wielkie cierpienie, które pozwoliło szatanowi zniszczyć Egipcjan? Czy widzisz czuły obraz Boga, który zrobił wszystko, co mógł, aby ich zbawić? Wezwał Izraelitów, aby przestrzegali Szabat i święta, aby mógł powstrzymać szatana trochę dłużej i dać im więcej czasu na pokutę.

„...Jakże głęboka jest miłość Ojca do nas. Jakże ogromna jest ponad wszelką miarę. Że dał Syna swego Jednorodzonego, aby uczynić nędzarza swoim skarbem”.

Iz 55:8-9 Moje myśli bowiem nie są waszymi myślami ani wasze drogi nie są moimi drogami, mówi PAN; Ale jak niebios są wyższe niż ziemia, tak moje drogi przewyższają wasze drogi, a moje myśli – wasze myśli.

Czy teraz można dostrzec krzyż Chrystusa w plagach egipskich? Potrzebujesz trochę więcej dowodów? Zastanówmy się nad faktem, że Chrystus jest naszym okupem:

1Tm 2:5-6 Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus; **Który wydał samego siebie na okup za wszystkich**, na świadectwo we właściwym czasie.

Przez kogo został objawiony okup za Izrael?

Iz 43:3 Ja bowiem jestem PANEM, twoim Bogiem, Świętym Izraela, twoim Zbawicielem. **Dalem Egipt na okup za ciebie**, Etiopię i Sabę zamiast ciebie.

Większość komentatorów odnosi to wykupienie Izraela do ataku na Egipt w czasie inwazji Sennacheryba. Kiedy asyryjski król miał uderzyć na Jerozolimę, został opatrnościowo skierowany do ataku na Egipt. Chociaż jest to najprawdopodobniej podstawowe znaczenie, Duch Proroctwa odnosi je również do czasu wyjścia Izraela z Egiptu w czasach Mojżesza.

Pan powiedział: „Oto posyłam przed tobą anioła, aby cię strzegł na drodze i przyprowadził cię na miejsce, które przygotowałem. Strzeżcie się go i bądźcie posłuszni jego głosowi, nie prowokujcie go; albowiem On nie przebaczy twych występków; bo imię moje jest w nim. Lecz jeśli będziesz posłuszny Jego głosowi i będziesz czynił wszystko, co Ja mówię; niż będę nieprzyjacielem nieprzyjaciół twoich i przeciwnikiem twoich wrogów. Bo mój Anioł pójdzie przed tobą”. Jedynym wielkim obiektem opieki i kurateli Chrystusa był kościół na pustyni. Powiedział o Izraelu: „Jam jest Pan, Bóg twój, Święty Izraela, Zbawiciel twój; **Dalem Egipt na**

twój okup, Etiopię i Sebę za ciebie. Odkąd stałeś się drogi w moich oczach, byłeś zacny, a ja cię umiłowałem; przeto dam ludzi za ciebie i ludzi za twoje życie”. **Egipt został spustoszony przez plagi i stał się ziemią zniszczoną aby Izrael mógł zostać uwolniony z niewoli**; ale lud nie doceniał dobroci, miłosierdzia i miłości Bożej. {*Signs of the Times* 2 April 1894}.*

10 plag	Krzyż Chrystusa
1. Laska węża podniesiona w górę, uderzająca w wodę, zamieniająca ją w krew.	Pocenie się krwią w ogrodzie. Jego zdrada przez Judasza i ludzi, którzy przyszli z kijami, aby go pojmać. Łk 22:44; Mt 26:49
2. Żaby	Reprezentuje kłamstwa, które zostały wypowiedziane podczas procesu Chrystusa, aby zapewnić jego skazanie. Mt 26:60
3. Wszy	Wyrok śmierci wydany przez Kajfasza. Iz 51:6, Mt 26:65
4. Żądłące muchy	Szydercze słowa podczas procesu. Szyderstwa, plucie i obelgi wylewały się na Chrystusa. Mt 27:30
5. Bydło	Byk symbolizuje zwierzę ofiarne idące na śmierć. J 19:16; Mt 27:31
6. Wrzody	Ukrzyżowanie Chrystusa. Mt 27:35, J 19:18
7. Grad	Ubijanie pierwocin zgodnie z Wj 9:31; 1Kor 15,23
8. Szarańcza	Obgryzanie i obnażanie Chrystusa – zielonego drzewa. Obelgi i szyderstwa z Chrystusa na krzyżu. Mt 27:39-44; Łk 23:31

9. Ciemność	Najciemniejsze godziny Chrystusa. Od 6 do 9 godziny. A potem: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?” Mt 27:45, 46
10. Pierworodny	Pierworodny zostaje zabity. Mt 27:50. Kol 1,15-18

W jaki sposób Egipt stał się kanałem do wykupu Izraela? Chrystus został ukrzyżowany w Egipcjanach, aby moc Boża mogła się objawić na korzyść Izraela i go wyzwolić.

Objawienie 11:8 (...) i Egipt, gdzie również nasz Pan został ukrzyżowany.

To jest właśnie historia krzyża! Jeśli potrafimy uchwycić ten proces w Egipcie, to czy możemy zobaczyć krzyż objawiony w innych historiach Starego Testamentu?

Modłę się, aby dzięki łasce Chrystusa zobaczyć, że rzeczywiście Chrystus jest Barankiem zabitym od założenia świata. Spójrzmy na tego baranka i żyjmy.

Kalwaria w Egipcie

Kiedy Chrystus poprosił Swojego Ojca, aby wychwalał Jego imię, Ojciec odpowiedział, że uwielbił je i uwielbi ponownie. Kiedy Bóg przemówił, niektórzy myśleli, że to grzmot, a jeszcze inni myśleli, że to anioł przemawiający do Chrystusa.

Kiedy zastanawiamy się nad tematem plag egipskich, wielu mówi, że to jest grzmot, ale w świetle Ewangelii słysząc słodki anielski głos głoszący nam krzyż Chrystusa. Ewangelia była głoszona zarówno Izraelowi, jak i nam. Hbr 4:2

Poprzez swoje dzieło pośrednictwa Chrystus od dawna wstawiał się za ludem Egiptu. Znajdował się w coraz większej przepaści odstępstwa, aż w końcu trzeba było spełnić wymagania niszczyciela. W bolesnej rzezi w Egipcie słyszymy echa kroków Zbawiciela zmierzających ku krzyżowi. W uniesieniu węzowej laski objawił się charakter niszczyciela, a także bezinteresowna miłość Boga i Jego Syna. Zaprawdę, wszyscy ludzie są przyciągani do Chrystusa w tym świetle.

Spójrz poza grzmoty, grad i krew i ujrzyj tu obraz cierpiącego Syna Bożego, zranionego za nasze występki i zdruzgotanego za nasze nieprawości.